

Ефективність можна вивчати з різних поглядів, таких як формування собівартості, планування обсягу послуг, прибутку та реалізація інвестиційних проектів.

Кожне підприємство має мету підвищення своєї ефективності, проте лише розуміння того, від чого ця ефективність залежить, може призвести до позитивних результатів. В економічному контексті ефективність означає найоптимальніше використання всіх ресурсів компанії. Вірно обрана виробнича стратегія та адекватні обсяги виробництва гарантують необхідний рівень продажів та відповідний прибуток. Отже, виробнича діяльність підприємства нероздільно пов'язана з загальною економічною ситуацією, галузевими пропорціями та спроможністю населення придбати продукцію.

Аналізуючи систему показників ефективності в українській економічній науці та практиці, можна виділити такі групи:

1. Синтез показників ефективності.
2. Показники трудових ресурсів.
3. Показники використання основних та оборотних засобів, капітальних вкладень.
4. Показники використання матеріальних ресурсів.

Отже, основна проблема підвищення ефективності діяльності підприємства полягає в досягненні максимального збільшення обсягу продукції (доходу, прибутку) на кожен одиницю витрат — трудових, матеріальних та фінансових. З цієї точки зору, основним макроекономічним критерієм ефективності є підвищення продуктивності суспільної праці.

Список використаних джерел:

1. Бойчик Н. Економіка підприємства : навч. посіб. – К. : Атіка, 2001. – 298 с.
2. Економіка виробничого підприємства : навч. посіб. – К.: Знання, 2001. – 405 с.
3. Жмалев В.Г., Шимановська Л.М. Основи менеджменту і управлінської діяльності. – К.: Україна, 2000. – 454 с.

СУТНІСТЬ І ФАКТОРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ

СОБОЛЄВА Ганна Григорівна,

канд. екон. наук, доцент

НОЖЕНКО Богдан Олегович,

здобувач третього (аспірантура) рівня вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Сучасна економіка знаходиться у стані постійного розвитку та поступово стає все більш складною системою. Тому, у зв'язку із сьогоденними

реаліями ринкової економіки, одним з основних та невідкладних завдань підприємства стає забезпечення належної якості продукції. Метою реалізації цього завдання є необхідність отримати переваги над конкурентами та зайняти провідні позиції на існуючому ринку. Оцінка рівня якості продукції у порівнянні з іншими представниками галузі формує поняття «конкурентоспроможність».

Конкурентоспроможність регіону - це ключовий фактор в сучасному світі, де глобалізація та конкуренція визначають подальший розвиток територіальних одиниць. Сутність конкурентоспроможності регіону полягає в його здатності привертати і утримувати інвестиції, створювати нові робочі місця, підвищувати життєвий рівень населення та сприяти сталому розвитку. Ця концепція важлива як для розвинених, так і для розвиваючихся регіонів, а також підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Слід розуміти, що конкурентоспроможність – одна з фундаментальних ринкових категорій, життєвий цикл якої характеризується мінливістю та динамічністю. Таким чином, при незмінних характеристиках якості товару, значення його конкурентоспроможності здатне суттєво змінюватися в залежності від ринкової кон'юнктури, динаміки зміни цін, поведінки конкурентів на ринку, маркетингових заходів тощо. Конкурентоспроможність необхідно забезпечувати такими показниками, як висока ефективність виробництва, яка реалізується завдяки технологічному обладнанню, висококваліфікованим персоналом, а також здатністю завойовувати та утримувати стійкі позиції на інтегруванні основних засад маркетингового управління. В сучасних економічних умовах для кожного підприємства найважливішим є забезпечення їх більш ефективною діяльністю та конкурентоспроможності, інакше їх економічної безпеки при ефективному функціонуванні на внутрішньому ринку України та на зовнішніх ринках.

Конкурентоспроможність регіону вважається комплексним показником, який враховує різні аспекти економічної та соціальної діяльності регіону. Визначає, наскільки регіон готовий конкурувати на світовому ринку та забезпечувати якість життя свого населення. Сутність конкурентоспроможності регіону можна розглядати з наступних ключових аспектів:

Економічна стійкість: конкурентоспроможний регіон має ефективну економіку, яка може витримувати економічні коливання та кризи.

Сталість інфраструктури: Розвинена та сучасна інфраструктура є важливим фактором конкурентоспроможності. Це включає в себе транспортну мережу, комунікації, енергетичні системи та інші сфери.

Інновації та науковий розвиток: Регіони, які активно інвестують у наукові дослідження, розвиток нових технологій та інновації, мають перевагу у конкуренції.

Підприємництво і бізнес-середовище: Створення нових підприємств, розвиток малих та середніх підприємств, підтримка інновацій та створення сприятливого бізнес-середовища сприяють росту конкурентоспроможності.

Людські ресурси: Висока якість робочої сили, доступ до освіти та розвиток навичок є важливими факторами конкурентоспроможності.

Соціальна та політична стабільність: Стабільність та безпека в регіоні сприяють інвестиціям та розвитку бізнесу.

Екологічна сталість: Збереження природних ресурсів та здатність регіону пристосовуватися до змін клімату стають все більше важливими для конкурентоспроможності.

Для забезпечення конкурентоспроможності регіону необхідно враховувати ряд факторів, які можуть сприяти або гальмувати розвиток. Основні фактори забезпечення конкурентоспроможності регіону включають:

- людські ресурси: Розвиток освіти та навчання, підвищення кваліфікації населення та підтримка наукового потенціалу регіону.
- інфраструктура: Інвестиції в розвиток і підтримку інфраструктури, зокрема транспорт, комунікації, енергетика та інші сфери.
- інновації та дослідження: Підтримка інновацій та досліджень, створення сприятливого середовища для стартапів та інноваційних технологій.

Забезпечення конкурентоспроможності регіону вимагає спільних зусиль громадського сектору, приватного сектору та академічної громадськості.

Отже, постійний моніторинг та аналіз факторів, що впливають на конкурентоспроможність, дозволяють регіонам визначити свої потреби та можливості, щоб підтримувати стале і стійке економічне та соціальне зростання.

Список використаних джерел

1. Дмитрієв І.А., Кирчата І.М., Шершенюк О.М. Конкурентоспроможність підприємства: навчальний посібник. Харків: ФОП Бровін О.В., 2020. 340 с.

2. Єпіфанов А.О., Дехтяр Н.А., Мельник Т.М., Школьник І.О. та ін. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання: монографія. Суми: УАБС НБУ, 2007. 286 с.

ОЦІНКА ЙМОВІРНОСТІ БАНКРУТСТВА СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

СОКОЛОВ Дмитро Володимирович,

канд. екон. наук, доцент

КОЮДА Олександр Павлович,

канд. екон. наук, доцент

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

В умовах ринкової економіки одним з пріоритетних напрямів державної політики є оздоровлення господарського середовища. Будь-яке підприємство здійснюючи господарську діяльність прагне максимізувати прибуток від своєї